

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/602/ /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 291/2012. (VIII. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. június 06-án az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának Központi Panaszirodájához, majd 2012. június 07-én a Panasztestülethez terjesztette elő elektronikus úton panaszát, amelyet 2012. június 11-én postai úton, aláírásával ellátva is megerősített. Az előadott panasz az alábbiakban foglalható össze.

A panaszos 2012. június 06-án este 19:15 órakor horgászni ment a szolnoki Tisza-Zagyva torkolathoz másodmagával. Horgászás közben felfigyelt egy másik horgászra, aki – egy kb. 5 éves kisfiú társaságában – a „pontyívási tilalom” idején egy közel 1-1,5 kg-os pontyot fűrasztott. Megkérdezte tőle, hogy vissza fogja-e engedni a halat, mivel tilalom van, amire a megkérdezett azt válaszolta, hogy tud róla, de ennek ellenére a halat haza fogja vinni. A panaszos ekkor értesítette a halórt, aki azt ígérte, hogy értesíti a szolnoki vízirendészetet. Kb. 13 perc múlva a panaszos ismét hívta a halórt, mivel addig semmilyen intézkedés nem történt, majd később a hívást megismételte, de a halór nem vette fel a telefont. A panaszos végül egy ismerősének telefonált, aki odaszólt a vízirendészetre, ahol ekkor már nem volt ügyeletben senki. A panaszos megjegyzi, hogy eközben a másik horgász már a harmadik pontyot fűrasztotta.

Ezt követően, 19:59 órakor a panaszos felhívta a 107-es segélyhívó telefonszámot. A bejelentést a Szolnoki Rendőrkapitányság ügyeletes fogadta, akinek a panaszos előadta a problémáját és intézkedést kért. Az ügyeletes azt a választ kapta, hogy egyelőre nem tudnak járórt küldeni, de amint van szabad kolléga, azonnal indulnak.

Időközben megjelent a panaszos egyik barátja – aki szintén horgász – a barátnője kíséretében. A panaszos elmesélte neki a történeteket, majd kb. 5 perc elteltével odamentek a horgászhoz, felhívták a figyelmét a tilalomra, és megkérték, hogy engedje vissza a halakat, különben értesítik a hatóságokat. A horgász erre azt kérte a panaszostól, hogy nézze el neki, amit tett, és hadd vigye haza a halakat. A panaszos ezt követően „horgászjogaival élve cselekedett”, mire a horgász visszadobta a pontyokat.

Ezek után a panaszos visszatért a horgász helyére a barátjával, ahol ott ült mindkettőjük barátnője, akik szem- és fültanúi voltak az ezt követő eseményeknek. A horgász sértve érezte magát, utánuk ment és a panaszost társaival együtt életveszélyesen megfenyegette. Azt mondta: „Holnap este gyere le egyedül, én is lejövök harmad-, negyed- vagy ötödmagammal, és meglátjuk, kinek lesz nagyobb pofája.” Majd feldúltan visszament a kerékpárjához, ahol azt mondta a kisfiúnak, keresse meg a kést, mert visszamegy a panaszoshoz és barátaihoz, hogy mellkason szúrja a panaszost. Ezután a horgász valóban visszatért, de kés nélkül, és azt mondta a panaszosnak, hogy tudón rúgja, leszakítja a fejét, és „beleveri” a Tiszába. Ezt követően ismét visszament a kerékpárjához, ahonnan visszaszólt a panaszosnak, hogy menjen fel, és „egy az egyben rendezzék le”, ha azonban nem megy, meg fogja várni, és akkor fogja megszurkálni. Eközben a férfi elindult a vízparton felfelé a gátra.

A panaszos összepakolt, és miután a férfi megfenyegette, 20:16 órakor újra felhívta a 107-es segélyhívó telefonszámot. A hívást az ügyeletes fogadta, akinek a panaszos előadta, hogy életveszélyesen megfenyegette egy illetőt, aki éppen elhagyja a vízpartot. Mivel a férfi azt is megígérte, hogy megvárja, a panaszos rendőri segítséget kért, mert félt. A rendőr

megkérdezte, hogy most távozik-e az a személy, aki megfenyegette, amire a panaszos igennel válaszolt. Ezt hallva a rendőr azt tanácsolta, hogy ha látja távozni a fenyegetőzöt, akkor menjen el a panaszos is a helyszínről, majd letette a telefont.

A panaszos és társai végül elindultak a panaszos autója felé, félve attól, hogy mi várhatja őket a gát tetején. Közben látták a fenyegetőzöt, aki kellő távolságra volt tőlük, majd elérték az autót, amivel gyorsan elhagyták a helyszínt. A panaszos leírta, hogy az esetet másik két horgász is látta és hallotta.

A fentiek alapján a panaszos panasszal kíván élni, mivel feljelentést szeretett volna tenni tanúk előtt azon személy ellen, aki életveszélyesen megfenyegette őt és társait, de többszöri bejelentését követően sem kapott rendőri segítséget, pedig minimum 20 perc telt el a 107-es telefonszám első tárcsázása után. Úgy érzi, hogy a fenyegetések miatt biztonságuk veszélyben volt a helyszínen és azt követően is. Azóta is tart attól, hogy ha a férfi bárhol meglátja, valóban rátámad. Aggódik barátnője testi épsége miatt is, aki egy esetleges támadásnál szintén jelen lehet, továbbá félti családját és barátait testi épségét is. A panaszos úgy érzi, nem számíthat a rendőrségre és kéri a rendőri intézkedés elmulasztása miatt tett panaszának kivizsgálását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint a konkrét események kapcsán megállapítható, hogy a panaszosnak mind az első, mind a második bejelentése a rendőrség oldalán egyértelműen intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Míg az első bejelentés olyan – halászlát – szabálysértésre vonatkozott, amely a panaszos alapvető jogát közvetlenül nem érintette, és ezért annak elbírálására nem a Panasztestület a megfelelő hatáskörrel rendelkező szerv, addig a második bejelentés a panaszossal szemben elkövetett – a szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekmények körébe tartozó – vétség elkövetésére vonatkozott. Minderre tekintettel a Panasztestület a rendőrség mulasztása – azaz a panaszos második bejelentését követően a rendőri intézkedés elmaradása – miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának és – a panaszos méltóságát ért fenyegetés kapcsán fennálló intézményvédelmi kötelezettség nem teljesítése okán – a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának a megsértését tartotta indokoltnak megállapítani.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. június 07-én előterjesztett beadványa, és annak június 11-én postára adott kiegészítése;
- a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 16000/105/54-7/2012. P. számú, 2012. július 11-én kelt tájékoztatása;
- 2 db CD lemez.

III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: MRFK) vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszos 2012. június 06-án két alkalommal tett bejelentést a Központi Ügyeletre. Első alkalommal 19:59 órakor arról, hogy Szolnok belterületén, a Tisza és a Zagyva folyók torkolatánál egy, a horgászati tilalmat megszegő horgász a kifogott halakat el kívánja vinni, azokat nem hajlandó visszadobni. A panaszos elmondta azt is, hogy az esetet jelezte a halőrnek, de azt követően nem történt semmi. Kérte, hogy az ügyeletes küldjön járőrt, és dobassák vissza a halakat a vízbe. A bejelentést fogadó ügyeletes tájékoztatta a panaszost, hogy csak később tud járőrt küldeni a helyszínre, mert a szolgálatban lévők egyéb feladatot látnak el. Tájékoztatta továbbá, hogy a halőr nem tett azonos tartalmú bejelentést, de az nem is kötelessége.

A panaszos első bejelentését az MRFK Központi Ügyeletének főügyelete fogadta.

A bejelentésről készített felvételen hallható, hogy a panaszos elmondja, azért kér rendőri intézkedést, mert a fennálló tilalom ellenére egy horgász pontyokat fog ki, amiket haza is kíván vinni. A panaszos kéri, hogy a rendőrök legalább dobassák vissza az érintettel a halakat. A kezelő kérdésére a panaszos elmondja, hogy pontosan hol van, és leírást ad a kifogásolt magatartást tanúsító horgászról. A rendőr válaszul elmondja, hogy küldeni fogja a járőröket, de nem tudja, mikor fognak odaérni, mert egyelőre nem tud járőrt küldeni. A panaszos hozzáteszi, hogy kb. háromnegyed órája jelentette az esetet a halőrnek is, de nem történt semmi. A rendőr elmondja, hogy erről nem tehetnek, mert a halőrök nem tartoznak a rendőrséghez, de amint tud, küld embert.

A panaszlevében leírt eset körülményei kapcsán megállapítható volt továbbá, hogy a Központi Ügyeletre a halórtól nem érkezett bejelentés.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés első mondata szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja rögzíti, hogy a hal és élőhelyének védelme érdekében a miniszter rendeletben határozza meg a természetvédelemért felelős miniszter egyetértésével azt a naptári időszakot és azt az egyes halfajt, amelynek egyedét tilos kifogni (halászati tilalmi idő). A 48. § (2) bekezdésének g) pontja szerint a halászati hatóság hatósági feladatainak ellátása során a halászati jog hasznosításával összefüggő jogszabálysértés észlelése esetén eljár, illetőleg az illetékes hatóságnál eljárást kezdeményez.

A panaszos által észlelt és bejelentett körülmények halvédelmi szabálysértés elkövetésének gyanújára utaltak, ezért megállapítható, hogy a jogellenes – közrendet sértő – cselekményről való tudomásszerzéssel a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett. Ugyanakkor az MRFK vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszos első bejelentését követően a helyszínre járőr küldésére a későbbiekben sem került sor.

2.) Az MRFK vezetőjének tájékoztatása szerint a második bejelentést a panaszos 2012. június 06-án 20:12 órakor tette meg a 107-es segélykérő telefonon. A bejelentés arról szólt, hogy egy mellette lévő, de számára ismeretlen horgász több olyan halat fogott, amelyekre az adott időben horgászati tilalom vonatkozott. Ezt a panaszos rossz néven vette, és a halakat visszadobatta a vízbe. Az ismeretlen személy azonban felindultságában megfenyegette – megkéseléssel, megveréssel –, majd a telefonhívás közben a helyszínt elhagyta. A hívást fogadó ekkor azt tanácsolta a panaszosnak, hogy amennyiben a fenyegetőző személy elhagyta a helyszínt, úgy ő is távozzon egy másik irányba, elkerülve a további nézeteltérést. Ezt a bejelentő „kételkedve”, de tudomásul vette.

A második bejelentésről rögzített felvételen hallható, hogy a panaszos a kezelőnek elmondja, az imént fenyegették meg életveszélyesen, mert egy férfival visszadobott három halat. A kezelő kérdésére a panaszos elmondja, hogy hol tartózkodik, majd hozzáteszi, hogy a fenyegetőző személyek épp távozóban vannak. A kezelő azt tanácsolja a panaszosnak, hogy ha az előbbiek maguktól elmennek, ő is hagyja el a helyszínt. A panaszos előbb nem elégszik meg a válasszal, mondani kezdene valamit, de a kezelő megismétli a javaslatot, amit végül a panaszos megfogad, majd elköszön.

Az MRFK vezetőjének tájékoztatása szerint a bejelentést a rendőrségen több munkafolyamatot ellátó ügyviteli alkalmazott fogadta. A megyei ügyelet, a Szolnoki Rendőrkapitányság és a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság ügyeleti feladatait az MRFK Központi Ügyelete látja el, ahol 1 fő ügyeletvezető, 1 fő főügyeletes és 1 fő közalkalmazott teljesít egy időben szolgálatot. A közalkalmazott – aki felkészült és birtokában van a megfelelő ismereteknek – a főügyeletes feladatokat ellátó rendőr munkáját segíti: fogadja a segélykérő telefonon érkező hívásokat, amelyeket értékel, és amennyiben szükséges, azokat továbbadja az ügyeletvezetőnek vagy a főügyeletesnek, de a bejelentésekkel kapcsolatban önálló intézkedést nem foganatosíthat. A feladatmegosztást az teszi szükségessé, hogy rendkívül nagy az ügyeletesek leterheltsége, továbbá, mert a segélyhívó telefonon rendszeresen érkeznek olyan bejelentések, amelyek nem segélykérésre, vagy jogsértésre irányulnak (pl.: tájékoztatás-kérés, viccelődés, obszcén szavak bementése stb.).

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176/A. § (2) bekezdése szerint aki félelemkeltés céljából mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy annak a látszatnak a keltésére törekszik, hogy a sértett vagy hozzátartozója életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy veszélyeztető esemény következik be, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az ismertetett tényállás alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége a második bejelentést követően is fennállt a panaszos testi épségét veszélyeztető, bűncselekmény elkövetésének gyanúját megalapozó fenyegetés miatt.

A rendelkezésre álló adatok szerint a második bejelentés időpontjában mindkét ügyeletes tiszt más ügyben intézkedett, ezért a hívást a közalkalmazott fogadta, akinek munkaköri leírása alapján írásban rögzítenie kellett volna a panaszos adatait, bejelentésének tartalmát, majd arról valamelyik ügyeletes tisztet tájékoztatnia kellett volna, hogy az a bejelentést értékelve a szükséges intézkedéseket megtehesse. Mivel a közalkalmazott ezt elmulasztotta, ezért az ügyeletes tiszteknek nem volt tudomásuk a panaszos második bejelentéséről.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. 4. § (3) bekezdése szerint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv személyi állománya hivatásos állományú rendőrökből, kormánytisztviselőkből, közalkalmazottakból, valamint a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény hatálya alá tartozó munkavállalókból állhat.

A panasz tárgyában folytatott közigazgatási hatósági eljárás tehát kizárólag az Rtv. IV.-VI. fejezeteiben szabályozott rendőri intézkedések vizsgálatára terjedhet ki, amely fejezetek rendelkezései a rendőrség személyi állományából csak a rendőrökre vonatkozóan tartalmazznak előírásokat. Jelen eljárásban azonban az állampolgártól érkezett bejelentés általános érvennyel keletkeztetett a rendőrségnek, mint közhatalmat gyakorló szervnek intézkedési kötelezettséget, ezért a panasz elbírálásra hatáskörömet megállapítom.

A panaszos első bejelentésének tartalma alapján a rendőrség részéről nem keletkezett azonnali intézkedési kötelezettség, viszont megállapítható, hogy rendőri erő helyszínre küldésére a későbbiekben sem került sor ezen bejelentés nyomán.

A panaszos második bejelentését követően a rendőri intézkedés a hívást fogadó közalkalmazott mulasztása következtében maradt el. Az ügyben 2012. június 27-én a Szolnoki Rendőrkapitányság nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen a Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő zaklatás vétségének gyanúja miatt.

A fentiek alapján a panaszos bejelentéseit követő rendőri intézkedések elmulasztása miatt a panasznak helyt adok.

3.) Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a panaszos 2012. június 06-án az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának Központi Panaszirodájához elektronikus úton előterjesztett, majd onnan az illetékes MRFK-hoz megküldött panaszának kivizsgálása az intézkedést foganatosító szervnél nem a hatályos jogszabályok szerint történt. E körben a panaszos konkrétan nem terjesztett elő panaszt, ezért ebben a tekintetben a panasz elbírálására megállapítom hatásköröm hiányát. Ugyanakkor az eljárási jogszabályok megsértésének vizsgálata kapcsán az alábbiak rögzítése szükséges.

Az Rtv. 93. § (3) bekezdése rendelkezik a rendőrségen előterjesztett panasz eljárás felfüggesztésének szabályairól, miszerint: „A Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testulettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárását felfüggeszteni.”

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a panaszban foglaltak kivizsgálásának eredményéről az MRFK vezetője a panaszost 2012. július 11-én írásban – válaszevél formájában – értesítette.

A Panasztestület – figyelemmel arra, hogy a panaszos 2012. június 07-én a Panasztestületnél is előterjesztette panaszát – 2012. június 26-án megkereséssel fordult a rendőrséghez, amit az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat 2012. június 27-én továbbított az MRFK-nak.

Az MRFK vezetője az előterjesztett panaszt elbírálta, azonban a hatályos jogszabályok szerint előírt alaki feltételeknek a hatóság közlése nem felelt meg, mivel a panaszról szóló érdemi döntést tartalmazó határozat helyett tájékoztató levélben közölték a vizsgálat megállapításait.

Az idézett jogszabályok értelmezése alapján a panaszos – választása szerint – panaszával az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulhat, vagy kérheti a Panasztestület vizsgálatát, ugyanakkor két eljárás párhuzamosan, ugyanazon tárgyú panasz esetén nem folytatható le. A Panasztestületnek az Rtv. 93. § (3) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy az érdemben még el nem bíralt panaszügyeket a rendőrségtől átvegye, a rendőrség pedig közigazgatási eljárását felfüggeszse.

Jelen esetben – tekintettel arra, hogy nem született Ket. szerinti határozat, valamint a Ket. egyéb rendelkezéseiben foglalt értesítések sem történtek meg – közigazgatási hatósági eljárás nem indult, ezért annak felfüggesztése sem történhetett meg.

A Panasztestület az eljárási jogszabályoknak megfelelő határozat hiányában, egy még le nem zárt panasz eljárást vett át, ezért hatásköre a panasz vizsgálatára fennállt.

Az illetékes rendőri szerv – az Rtv. 93/B. §-ában foglalt rendelkezésbe ütköző módon – a panaszt nem közigazgatási hatósági eljárás keretében bírálta el, ezáltal megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát. A panaszos által tett, a közigazgatási eljárás lefolytatásának elmulasztására irányuló kifogás hiányában ezen mulasztásra nem kellett kitérni határozatom rendelkező részében. Mindezzel összefüggésben hangsúlyozandó, hogy a Panasztestület eljárása nyomán a panasz tárgyát képező rendőri intézkedéssel kapcsolatos érdemi kifogások közigazgatási hatósági eljárás keretében, a jogorvoslati garanciák érvényesülése mellett nyertek elbírálást, ezért e körben tényleges érdeksérelem nem érte a panaszost.

IV.

A Panasztestület az ügyvel kapcsolatos állásfoglalásában ugyanakkor megállapította hatáskörét a panaszos által kifogásolt rendőrségi mulasztás vizsgálatára azzal érvelve, hogy *„amikor a panaszos a segélyhívó számon rendőri intézkedést kért, akkor nem személy szerint a közalkalmazottként foglalkoztatott ügyviteli alkalmazottól, hanem a rendőrségtől, mint közhatalmat gyakorló szervezettől várta a választ. (...) A panaszos jogos igénye az volt, hogy amennyiben ő – rendőri intézkedést szükségessé tévő módon – segítségre, felvilágosításra szorul, azt megkapja a rendőrségtől, vagy a szerv képviselőjében vele szemben közvetlenül fellépő személytől”*.

A Panasztestület fenti érvelésével, valamint állásfoglalásának megállapításaival egyetérttek.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése a) pontja, 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 4. § (3) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései.

Budapest, 2012. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**